

ЦЕРСКО СЛОВО

ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„СТЕПА СТЕПАНОВИЋ”

ТЕКЕРИШ

Април, 2025.

Окружени
историјом
и природом...

... нећујемо знање, традицију и друјарсћво.

Обележавамо 182 године постојања основне школе у Текеришу

За Основну школу „Степа Степановић” у Текеришу сваки Дан школе представља значајну годишњицу.

Као добитници најзначајнијих признања који се у Републици Србији и Граду Лозница додељују установама образовања и васпитања имамо част, али и одговорност да традицију установе у којој се школујемо и у којој проводимо свој радни век, негујемо и чувамо.

Школска свакодневица је и ове године обogaћена бројним радионицама, корисним предавањима, тематским данима. Активности на Обогаћеном једносменском раду донеле су нам пуно забаве, дружења, физичких активности, али и занимљиве продукте дечије креативности и маште.

У овој школској години бројна такмичења нису одржана, али су наши ученици ипак учествовали у стоном тенису, „Мислиши”, конкурс за најбољу дечију карикатуру „Мали Пјер” и на такмичењу „Шта знаш о саобраћају”.

Имали смо бројне занимљиве радионице попут васкршњих и осмомартовских, тематске дане посвећене значајним научницима, јунацима, уметницима, међународним празницима. Спортски дан је традиционално одржан у ИО Доња Бадања, а крајем школске године биће одржан и у Текеришу.

Основан је Читалачки клуб у Текеришу и преуређена библиотека у Доњој Бадањи.

Наставили смо успешну сарадњу са МУП-ом Србије кроз пројекат „Заједно и безбедно кроз детињство” у оквиру којег су нам држали бројна занимљива предавања.

Ове године је домаћин заједничке прославе Савиндана била ИО Доња Бадања.

Град Лозница је у претходној школској години финансирао замену дотрајале столарије на трпезарији у Текеришу, а ове школске године планирана је замена столарије на матичној школи као и радови у ИО Горња Бадања.

Свим ученицима и наставницима честитам Дан школе и желим им још много успеха у животу и раду.

*Јованка Грујичић-Милер,
директорка школе*

ЛЕТОПИС НАШЕ ШКОЛЕ

Крос РТС-а

Недеља сећања и заједничкива

Пројекат Заједно и безбедно кроз дејинство

Квиз поводом Еврјској дана језика

Такмичење
у сјоном шенису

Предавање и квиз поводом Свејској дана мениалној здравља

Дечја
недеља

Дан борбе појојив вршњачкој насиља - Дан розе мајица

Промоција
Средње школе
унојрашњих полова

Трка за
срејније
дејинство

Читалачки
клуб у
Текеришу

Такмичење
из мајемајишке Мислиша

БОГАТСТВО НАШЕ НАСТАВЕ

Чајанка у Трбосиљу
- уједни интелектуални час

С природом на јуи - акција
Савеза учитеља Србије

Међународни дан писмености

Светски дан здраве хране

Темајски дан
посвећен Милунки Савић

Тема друштва
на часу одељнекој савези

Темајски дан посвећен Николи Тесли

У сусрет Савиндану

Међународни дан
мајерног језика

Осмомартинске приредбе и радионице

Уједни интелектуални час
српског језика и књижевности
и математике

Васкршње радионице

Наука и ми

Дан
европске
бањине

Наставници за будућност

Значај
традиције

Светски дан вода

Европски квиз новца

Тодор Средојевић, 1/1

Анастасија Пејровић, 2/1

ДАН ШКОЛЕ

Када моја школа рођендан слави,
сви се спремају и велико славље се прави.

Честитке, песме и разне представе,
то смо сви ми заједно спремили
како би нашој малој школи
рођендан честитали.

Ана Гајић, 4/1

Марко Тодоровић, 2/1

ПЕСМА О РЕЧИМА

Понекад не знам одакле почети,
а онда речи излазе саме.
Прво стидљиво, онако тихо,
као да виче кроз мала врата...

Некада немам ни право на реч,
а она куцка, полако звони
у мислима мојим!

Прву реч коју изговорих
када дођох на овај свет би ма – ма,
полако, бојажљиво,
борећи се да ли ћу знати.

А сада кад сам мало већи
крену оне понекад саме из моје главе,
некад потребне, некада не...

Постоје и оне које љубоморно чувам
само за себе.
Те речи остају скривене и понекад
изроне из дубине моје душе у тишини собе.

Вељко Блајковић, 4/1

Сериј Јеремић, 1/1

ШКОЛА

Сваком је своја школа најлепша,
али мени су све школе лепе,
јер у свакој се исто учи,
исто игра и исто дружи.

У мојој школи чује се дечја граја
а понекад се и ода
нека мала, слатка тајница.
Све је то забавно док год смо заједно.

Марина Тубић, 4/1

Јована Ковачевић, 1/2

ПРИЧА О РЕЧИМА

Речи су нешто најлепше на свету. Без речи не можемо да разговарамо. Реч је нешто без чега нико не може – да се дружи, да се игра, да искаже своја осећања. Без речи не можемо ништа.

Јована Ковачевић, 1/2

СКАКУТАВА ВЕВЕРИЦА

Има једна веверица забринута лица.
Увек трчи, скаче, стално нешто жваће.

Реп јој чупав, али леп.
Стално једе жир и треба јој мир.

Марина Ковачевић, 2/2

ДРУГАРСТВО

Имати друга значи не бити сам.
Тако нам брзо прође сваки дан.
Другарство је права срећа
И љубави пуна врећа.

Када имаш свога друга
Тебе лакше прође туга
Без другара нема игре,
Са њима се свуда лакше стигне.

У животу другарство је много важно,
Зато мораш да га чуваш снажно.

Милица Јосићковић, 3/2

Милица Јосићковић, 3/2

ПЕСМА О РЕЧИМА

Речи су чаробне, то је истина.
Као звезде сјаје у ноћи,
бајне.

Слагати их можемо, као слагалицу
лепу.

Неке лепе речи својој мами рећи.
Једна реч нас увреди или усрећи.

Речи су најбитније
на целога свету.

Тамара Ковачевић, 4/2

Тамара Ковачевић, 4/2

БАЈКА О МЕСЕЦУ

Био једном један месец. Био је јако усамљен, сви су имали свог друга или другарицу, само он не. Многе је питао и питао да му буду другари, али сви су га одбили. Месец се стално питао: „Зашто немам другаре?”

Тада се одједном створила звезда Даница која му рече: „Не брини, Месече, ја ћу бити твоја другарица!”

Месец се толико обрадовао да је скакао од среће. Даница га је питала: „Месече, шта желиш да радимо?” Месец јој одговори: „Хоћу да се дружимо и да се лепо слажемо”.

Други су били љубоморни на пријатељство Месеца и Данице. Али, он није био љут јер је знао за љубав, доброту и саосећање. Због тога бајка о Месецу и звезди Даници и њиховом другарству још увек траје.

Маџеј Милинковић, 3/3

Андреј Калабић, 3/3

Марина Живановић, 4/3

Тијана Томић, 4/3

Лазар Нинковић, 2/3

БАЈКА О МРАВУ МРВИЦИ

У живахном мравињаку живео је мали мрав по имену Мрвица. За разлику од осталих мрва који су непрестано журили сакупљајући храну, Мрвица је имао другу занимацију – волео је да посматра свет око себе. Једног дана док су остали мрави сакупљали зрна и семенке за храну, Мрвица је приметио малу гусеницу како се мучи да пређе преко велике пукотине на стази. Пришао јој је и видео да плаче и да има страх да пређе преко рупе. Остали мрави нису ни примећивали док је Мрвица

покушавао да јој помогне. Донео је велику влат траве и помогао гусеници. Од тога дана они су постали велики пријатељи.

Остали мрави почели су да схватају да није све у сакупљању хране, већ и у пажњи према другима и лепоти свега што их окружује.

Лазар Нинковић, 2/3

РОДА И ЖАБА

Бару је обасјавало Сунце, а жаба се излежавала на листу локвања. Било је то право уживање за њу.

Поред баре шетала се рода и дугим кљуном мутила је воду. Постајала је нервозна. Цео дан није уловила ништа, а већ је била много гладна. Угледала је жабу и много се обрадовала.

- Напокон ћу јести, помислила је.

Лагано је пришла и отворила кљун.

- Немој ме појести, молим те! – проговорила је жаба.

- Зашто то не бих учинила? – упита зачуђена рода.

Жаба мало застаде па настави:

- Ако већ мораш, предлажем ти да се мучиш и ловиш ме!

- Како мислиш да те онда поједем? – упита је рода.

- Затвори очи и отвори кљун, а ја ћу сама да ти ускочим у уста. Биће ти слађе, а ја ћу се мање мучити.

Рода мало застаде, затвори очи и отвори кљун. Жаба скочи са једног локвања на други, па на трећи. . . и тако побеже.

Када рода отвори очи, жабе више није било. Само се у даљини чуло „Кре – кре – кре!”

Ана Пејровић, 3/4

Анђела Павловић, 1/4

Ана Пејровић, 3/4

Виктор Милошевић, 3/4

РЕЧИ ЧАРОБНИЦЕ

Деца мала кажу ХВАЛА,
кад их неко хвали
или им нешто даје
па покажу поштовање.

Деца хоће нешто туђе,
што је увек боље, слађе,
она кажу МОЛИМ
па добију то што воле.

Она кажу ИЗВОЛИТЕ
шта знамо ми, видите!

Кад другима нешто
пружају на дар.

Кад погреше, или у свађи
излаз увек прави нађу.
Буду добра и пажљива
па ИЗВИНИ онда кажу.

ХВАЛА, МОЛИМ,
ИЗВИНИ, ИЗВОЛИ!
То су речи чаробнице
сва су деца тад добрице.

Катјарина Стојановић, 1/4

Андрија Павловић, 4/4

РЕЧ КАО СЕМЕ

У селу под Цером, моја бака сваког пролећа прва узима мотику и сади кромпир. Зна сваку бразду и сваки камен. Ја, колико могу, идем за њом. Можда сам слабији од друге деце, јер сам имао неколико операција, али се трудим да имам топле речи.

Док смо заједно радили, бака је причала: „Синко, реч је као семе. Ако је посејеш – израсте радост, а ако је бациш љутито – ништа не никне.“

Слушао сам пажљиво, а када ми се руке уморе, застанем и кажем: „Хвала, бако, волим кад смо заједно. Ти си моје сунце!“ Бака би се тада насмејала и наставила још ведрије.

Тог дана сам схватио да није све у снази руку. Моје речи могу да носе љубав, помислио сам, моје речи су моја снага.

Од тада сваког дана садим речи које греју. На њиви, у школи, у кући. Јер, понекад, баш реч, нежна и тиха, може више него сто јаких руку. И то је права моћ речи.

Алекса Николић, 4/5

Алекса Николић, 4/5

Анастасија Николић, 4/5

Алекса Николић, 4/5

Анастасија Николић, 4/5

РЕЧИ ГРЕЈУ

Речи су као бакин чај,
мирисне, меке, без трунке зла.
Кад кажеш: „Добро јутро“, дан је
лепши,
а кад ћутиш љут – све је тежи.

Речи су цветне стазе у глави,
неке су нежне, неке су праве.
Реци: „опрости“, „волим те“, „знам“,
и биће више радости, таман!

Зато их чувам, мажем их слогом,
речи су блага – говорим с Богом.
Јер реч није ситна ни тиха ни мала,
она је снага што свет је створила!

Анастасија Николић, 4/5

ОБОГАЋЕНИ ЈЕДНОСМЕНСКИ РАД

Пројекат Обогаћеног једносменског рада реализује се ове школске 2024/2025. године у издвојеним одељењима Горње и Доње Бадање. Као и сваке године до сада, обухвата различите креативне активности које су наставници пажљиво осмислили и испланирали, али и све већи број ученика који с радошћу учествују у њиховом остваривању.

ВЕЖБАЈ ПРАВО БУДИ ЗДРАВО – Теме прожимају вежбање, здравље и животну средину и настоје да одговоре на питања чему служи вежбање и када и где га практиковати. Тема здраве и правилне исхране повезана је с вежбањем и има своје место у овом програму. Садржаји свих активности важни су за формирање правилног става према вежбању и здравим стиливима живота.

ИСТОРИЈСКЕ ЗАВРЗЛАМЕ – Ученици учествују у креативно осмишљеним радионицама у којима ће стећи нова, али и проширити досадашња знања о различитим аспектима прошлости. Остваривањем најразличитијих активности циљ је да се што више „вратимо у прошлост” и приближимо различите аспекте исте ученицима.

ОБОГАЋЕНИ ЈЕДНОСМЕНСКИ РАД

ЛИКОВЊАЦИ – Ученици имају прилику да се упознају са различитим ликовним техникама као што су сликање акварелом, пастелом, колаж, мозаик, графика и друге. Кроз практичне задатке ученици ће учити о својствима и примени ових техника, што ће им омогућити да се изразе на нове и креативне начине и створе јединствена уметничка дела.

ШКОЛСКА ИГРАОНИЦА – Кроз упознавање и играње друштвених игара, квивова различитих врста, ученици ће упознати један за њих нов вид такмичења и забаве. Програм ће се остваривати кроз разне активности као што су играње различитих друштвених игара. Ученици ће се упознати и са историјатом настанка друштвених игара, али и њиховом важношћу за друштвени живот људи у прошлости.

SIMILARITIES BETWEEN ENGLISH AND SERBIAN

For Serbian students who learn English as a foreign language it seems that Serbian and English are completely different languages. However, Serbian and English are both Indo-European languages, which means that they are distant relatives and that long time ago their ancestor was the same language. Traces of these similarities can be recognized in many examples related to words and word stems, phrases and sayings.

WORDS THAT LOOK ALIKE

- DREAM-DREMATI
- SUN-SUNCE
- GUEST-GOST
- PATH-PUT
- CHILD-ČEDO
- GOOD-UGODNO
- STOMACH-STOMAK
- PREACH-PRIČATI
- GRAB-UGRABITI
- VARY-VARIRATI

GREEK AND LATIN WORDS THAT FOUND THEIR WAY BOTH IN ENGLISH AND SERBIAN

- MUSIC-MUZIKA
- POLICE-POLICIJA
- DISTANCE-DISTANCA
- GENERATION-GENERACIJA
- TRADITION-TRADICIJA
- GEOGRAPHY-GEOGRAFIJA
- ATMOSPHERE-ATMOSFERA
- CENTER-CENTAR
- THERAPY-TERAPIJA
- CHAOS-HAOS

THERE ARE A LOT OF WORDS IN SERBIAN THAT ARE BORROWED FROM ENGLISH

- PENGUIN-PINGVIN
- PARK-PARK
- COMPUTER-KOMPIJUTER
- LAPTOP-LAPTOP
- INTERNET-INTERNET
- EMAIL-IMEJL
- WEBSITE-VEBSAJT
- FILM-FILM
- PARTNER-PARTNER
- WEEKEND-VIKEND

SOME SIMILAR IDIOMS AND PROVERBS

- BREAK THE ICE-PROBITI LED
- BURRY THE HATCHET-ZAKOPATI RATNE SEKIRE
- NO PAIN, NO GAIN-BEZ MUKE NEMA NAUKE
- TO BITE OFF MORE THAN YOU CAN CHEW-PREVELIKI ZALOGAJ
- IF THERE'S SMOKE, THERE'S FIRE-GDE IMA DIMA IMA I VATRE
- ALL THAT GLITTERS IS NOT GOLD-NIJE ZLATO SVE ŠTO SIJA
- YOU CAN'T TELL A BOOK BY ITS COVER-NE SUDI O KNJIZI PO KORICIMA
- HEALTHY BODY, HEALTHY MIND-U ZDRAVOM TELU, ZDRAV DUH
- A PICTURE IS WORTH A THOUSAND WORDS-SLIKA VREDI HILJADU REČI
- A BIRD IN THE HAND IS WORTH TWO IN THE BUSH-BOLJE VRABAC U RUCI NEGO GOLUB NA GRANI

Лучшие слова в русском языке

***Красота** - это слово означает красоту, изящество, прелесть. Красота - это то, что сделано с любовью и мастерством, что вызывает восхищение и радость.

***Метафора** - слово или выражение в переносном значении на основе образного сближения слов и понятий. Может использоваться для объяснения и описания сложных или запретных объектов и действий на примере более простых и доступных. Или, наоборот, что-то обыденное описывается как что-то поэтически возвышенное.

***Доверие** - именно безусловное и взаимное доверие - базис подлинной дружбы. Друзья доверяют друг другу свои секреты, так как могут быть уверенными, что те останутся в тайне.

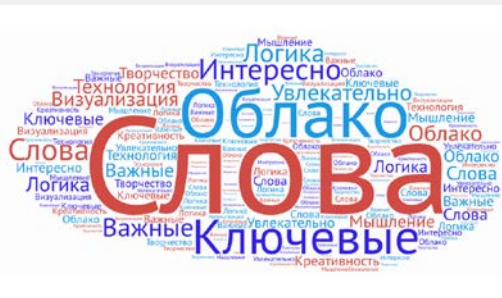
***Поддержка** - друзья всегда готовы к взаимопомощи, будь то моральной, физической или финансовой.

***Эмпатия** - это способность почувствовать и понять эмоции других людей. Эмпатичная личность может поставить себя на место другого человека и понять то, что он ощущает: грусть, радость, печаль, боль. Эмпатия позволяет проявлять заботу и сочувствие к другим людям, лучше взаимодействовать и строить отношения с окружающими.

***Культурный** - воспитан, вежлив, следует нормам поведения, умеет вести себя в обществе, знает правила этикета.

***Любовь** - чувство, свойственное человеку; глубокая, самоотверженная и интимная привязанность к другому человеку или объекту.

***Ответственность** - это обязанность отвечать за поступки и их последствия. Ничего существенного в жизни нельзя добиться, если безответственно относиться ко всему важному: к делу, к слову, ко времени. Каждый человек несёт ответственность за себя, свои поступки, мысли.

Пять причин, почему нужно читать книги

В современном мире все реже можно увидеть в общественном транспорте человека с книгой в руках. Перестала книга и считаться лучшим подарком. Неужели смартфоны с доступом в интернет с подкастами, соцсетями и видео с котиками вытеснили книги?

Луна-парк в твоей голове

Ни один режиссер не снимет того, что способен нафантазировать человек. Чтобы запустить луна-парк в голове, достаточно взять интересную книгу с захватывающим сюжетом. Нелюбовь к чтению часто складывается еще в школе, так как многие обязательные произведения в курсе литературы действительно скучные. Некоторые сами по себе такие, а некоторые просто невозможно в полной мере оценить, будучи ребенком. Дайте книгам шанс. Выберите жанр и автора по своему вкусу и скучно вам точно не будет.

Побег от реальности

Измучила рутина? Работа вызывает только уныние и мигрень? Мир вокруг стал серым, семья раздражает, страшно хочется сменить обстановку, но пока нет возможности? Берите книгу. Пара часов в совершенно другом мире помогут расслабиться и снять напряжение. А если выбрать роман ужасов или книгу про постапокалипсис, возвращаться в реальность вы будете с радостью - после «пережитых» литературных ужасов домашние и рабочие неурядицы покажутся мелочами.

Прокачка интеллекта

Нон-фикшн поможет разобраться в любой интересующей вас теме - от психологии отношений до квантовой физики. Человек, который много знает и способен поговорить не только о погоде и своих детях, всегда привлекает к себе людей. Развлекательные жанры тоже совсем не бесполезны - хорошо написанная книга обогащает ваш словарный запас, а попутно вы запоминаете, как правильно пишутся слова, чтобы потом не допустить досадную оплошность в переписке. Да, такой вот пассивный урок русского языка. Кстати, не обязательно русского - читайте адаптированные книги на иностранных языках, это тоже очень полезно.

Развитие памяти

Пока мы следим за сюжетом, нам приходится удерживать в голове много информации. Кто герой, что он сказал, куда собирается и зачем - это как минимум. Если же перед нами, например, детектив, то приходится концентрироваться и на мелких деталях. Таким образом, мы тренируем память. Кстати, доказано, что чтение тормозит развитие дегенеративных процессов в мозге. Хотите сохранить память и ясный рассудок на долгие годы? Больше читайте.

Источник вдохновения

Возвращаемся к тому, с чего начинали, книги заставляют воображение работать. Но пока кто-то просто развлекается и «смотрит мультики», кто-то получает мощный стимул создать что-то свое. Написать историю, нарисовать картину, создать музыкальное произведение или даже парфюм по мотивам любимой книги - вариантов может быть множество. Творчество и самовыражение полезны сами по себе.

Видин град

Видин град је раносредњовековно утврђење које се налази на врху брда Видојевице, најзападнијег врха церског масива. Није познато ко га је тачно саградио, али постоје основане претпоставке да је римског порекла, а да су га, касније, током раног средњег века, реконструисали Срби, у време владавине кнеза Часлава (927-950), последњег владара прве српске династије, Властимировића.

Током позног средњег века био је погранична тврђава која је често прелазила из угарских у српске руке, али се може рећи да је од времена краља Милутина па до пада српске средњовековне државе под власт Османлија, била у српским рукама. Доласком Турака у ове крајеве, губи на значају, полако пропада, тако да је данас утврђење углавном обрастало шибљем и налази се у тешко приступачном крају.

Видојевица

Косанин град

Римска утврда, изграђена пред крај римске владавине овим просторима у 4. веку ради заштите пута који је водио од античког града Сирмијума (Сремске Митровице), једне од четири престонице царства, ка дубини провинције Далмације. Током раног средњег века, као и друге стражаре у околини, често је мењао господаре прелазећи из византијских у бугарске, мађарске и напослетку српске руке. У позном средњем веку, у време владавине Немањића, губи значај, да би у потпуности замро као утврђење доласком Османлија у Јадар и Поцерину у 15. и 16. веку.

Косанин њраг

Тројанов град

Представља најстарије утврђење на планини Церу и налази се на његовој источној падини. Археолошки остаци потврђују да је насеље настало још у праисторији, на преласку из бронзаног у гвоздено доба, пре око 3000 година. На том месту, на надморској висини од 607 метара, Римљани су подигли војни логор крајем 3. или почетком 4. века, нешто раније него на Косанином граду. Сврха утврђења била је да штити јужне прилазе античком путу Sirmium – Argentaria, као и рударска налазишта калаја на самој планини Цер. Доласком варварских освајача, прво Гота, а затим Хуна, у 5. веку град је опустошен и вероватно никада више није обновљен, бар не у ранијем облику и обиму.

Тројанов њраг

Ковиљкин град

Римско утврђење које се налази на западним ободима планине Гучево вероватно је било део античког насеља Ad Drinum, друге станице на чувеном путу који је водио од Сирмијума ка Салони (Сплиту). Заједно са претходно наведеним градовима који се налазе разбацани по Церу, представља потенцијалну локацију до сада нерешене енигме, античког града Gensis, који се налази на чувеној Појтингеровој мапи, једној од најстаријих мапа света.

Данас се на месту некадашње утврде налазе археолошки остаци који нису до краја истражени у ширини од око 150 м, укључујући одбрамбене зидове и подземне просторије.

*Остаци њврђаве
у Бањи Ковиљачи*

Соко град

Соко град је тврђава на обронцима Соколске планине надомак Љубовије која се уздиже на надморској висини од око 590 м. Услед малог броја археолошких истраживања још увек није могуће поуздано утврдити ко је и када подигао прво утврђење на овом месту, али постоје индиције о постојању насеља у праисторијско и античко доба. Током касног средњег века, у доба владавине деспота Стефана Лазаревића, овај град је у српским рукама и тако остаје све до пада Србије под власт Османлија који додатно утврђују насеље. Због тога

Соко њраг

што се налазио на врло неприступачној, кречњачкој стени, практично је био неосвојив све до појаве авијације. Стога, ни српским устаницима током Првог и Другог српског устанка, није пошло за руком да га освоје. Тако ће и остати све до 1862. г, када је кнез Михаило Обреновић, уз помоћ дипломатије успео да издејствује предају града. Турци су пристали на предају, али под условом да град буде миниран и срушен.

*Немања Алексић, њаставник историје
фотографије: Бранко Појовић, вероучићел*

У магли векова, када су шуме Цера шаптале језиком који су само ветар и виле разумели, владао је моћни цар Тројан ушушкан у својој тврђави. Био је то владар јак као стена, мудар, али срца неукротивог и гладног онога што не може бити припитомљено. Једном, док је ловио у дубини шуме, угледао је њу – вилу, створење светлости и тишине, док је плесала остављајући траг од цвећа. Заљубио се у њу, али вила је више од свега волела своју слободу у неукроћеној природи. Сазнавши да вилина моћ лежи у њеном плашту тканом од месечине и росе, он се истога домогао и приморао је да постане његова царица. Вила није плакала. У очима јој је светлук дубока туга, а из њене тишине изродила се клетва: „Имаћеш пет кћери, Тројане, али само четири ћеш знати. Пета ће ти измаћи из руку као што сам ја из својих снова“.

фотографија: Слободан Пауновић

Године су пролазиле. Вила је родила четири прекрасне девојке. Сваку је Тројан даривао градом: Косани, најстаријој, подигао је Косанин град, тврђаву у планинама, да је штити и наткриљује. Соки је изградио Соко град, узвишен замак који је досезао небо, јер је њена душа била слободна као соко у лету;

Ковиљки, трећој, поклонио је Ковиљкин град и Бању Ковиљачу, место извора и лековите воде јер је била нежна, тиха и лечила речима;

Види, четвртој кћери, даровао је Видин град, моћну утврду узвишену као и мудрост коју је са собом носила.

Али пета... Пету никада није видео. Није знао ни њено име. Појављивала се у сновима, у шуштању лишћа, у пламену свеће што трепери без ветра.

Неки кажу да је вила, када је последња ћерка рођена, узела своје дете и нестала заувек међу дрвећем Цера. Други говоре да пета ћерка још увек лута Цером, слободна и дивља. Када проћеш Цером у тишини, добро послушаш ветар и погледаш у крошње, када ти срце затрепери без разлога, знаћеш – прошла је крај тебе.

Ученици чланови Драмско-литерарне секције у Текеришу

МОЋ ГОВОРА

Замислите свет без иједног слова,
такав свет би био права ноћна мора.

Без говора, без гласа, без знака,
све би било обавијено црним велом мрака.

Речима показујемо мисли, осећања,
стичемо памет и нова сазнања.

Језик је најважнији, то свако зна,
он чува приче, историју, имена.

Реч може да лечи, а може и да боли,
да покаже шта се воли или не воли.

Зато говори лепо, буди искрен и благ,
јер свака реч коју кажеш оставља траг.

Дамњан Нешић и Бојан Јосићовић, 7/1

Анђела Ковачевић, 6/2

Анђела Николић, 7/1

Вукашин Јеремић, 5/1

*Јелена Панџић, 5/2
(наставник историје Р. Рондовић)*

*Младен Јосићовић, 5/2
(наставник математике Ђорђе Грујић)*

Чувајмо српски језик!

Данас си у фазону, *ин* или *кул* ако користиш енглеске речи, па чак и када не знаш шта оне значе. Сматра се срамотом поштовати правопис или писати ћирилицом јер си тада, по схватању данашње деце и омладине, *ширебер* или си *смарач*.

У свету, у ком све важнији постаје енглески језик, млади губе повезаност са својим матерњим језиком. Позајмљенице, поготово англицизми, све су учесталије у данашњем говору. Сматрам да је у реду користити стране речи за које адекватан превод на српски не постоји, али није добро користити туђице уместо лепих српских речи.

Када говоримо о латиници, и она је, сматрам, превише заступљена, а то се може видети на називима салона, посластичарница, апотека... Наше званично писмо је ћирилица и она би у Србији требало да има предност над латиницом, у супротном – нестаће из употребе.

Српски језик је основа наше културе и друге треба да упознајемо са његовом лепотом у оквиру упознавања са културом којом се поносимо. Јединственим, какав заиста јесте, морамо се служити свакодневно, како би такав и даље остао, и опстао.

Матерњи језик је део нашег идентитета, наше културе, нашег наслеђа. Говоримо српски! Пишимо ћирилицом! Користимо лепе српске речи!

Емилија Пойовић, 8/3

е у себи.
ања Радонић $1=2$

 $-1 = 2$

Венац најлепших речи

мама, tata, devojčica, dečak, baka, deda, and other family members.

Младен Јосићовић 5/2

Зато што представља светлост и топлоту.

Јелена Панїић 5/2

Посебна веза између људи који се међусобно помажу и деле заједничке тренутке.

Валенїина Пеїровић 6/3

За мене ова реч означава осећај
ишчекивања и вере. Треба да верујемо у
себе, да се надамо да све можемо када се
потрудимо.

Николина Ковачевић 6/2

Ова реч има прекрасно значење. У њој се крије најблажа, мајчина љубав према детету и њена пожртвованост да га роди. Мајка детету тепа: „Чедо моје”.

Анђела Ковачевић 6/2

Зато што је најбитније да будемо добро.

Мина Мий̄рић 5/3

Породица је за мене посебна реч са посебним значењем. То су моји најближи и прави пријатељи заувек.

Михаило Мандић 6/3

ИЗВИНИ је једна од најлепших речи која показује да желите да вам нека особа опрости због нечега што сте урадили.

Дуња Сїојановић 6/3

**Сунце, топлота, одмор, мир,
игра и забава и још много тога
стало је у једно годишње доба.**

Вукашин Јеремих 5/1

То је људска врлина којом треба стално да се служимо. Тешко се стиче, нема је свако, али је нешто чему треба сви да тежимо.

Хелена Гајић 5/1

Најсрећнији човек је слободан човек, слободан у мислима, осећањима, слободан у сваком делу свог живота. Слобода је највиша вредност којој човек треба да тежи.

Лазар Пејировић 8/1

**Јер је битно бити активан,
играти се, научити како радити у
тиму, забавити се и живети здраво.**

Бојан Јосићовић 7/1

Педагог је изузетно важна особа у свакој школи – неко ко није ту само када имамо проблем, већ и када нам треба подршка, савет или једноставно неко ко ће нас саслушати. Ученице Анђела Николић и Хелена Гајић разговарале су са педагогом наше школе Маријом Поповић како би сазнале више о њеној улози, свакодневним задацима и изазовима с којима се сусреће, али и саветима које има за ученике.

• **Зашто сте изабрали да васпитавање педагога?**

Педагогију сам изабрала јер рад са децом свих узраста јесте једна велика радост. Бити са децом, бавити се њима, пратити како расту и уче, учествовати у њиховом одрастању сматрам једним од најлепших и најиспуњенијих послова.

• **Да ли сте педагога чиме бисте се бавили?**

Да нисам педагог вероватно бих се бавила медицином. Тај хумани позив јесте моја жеља из детињства и средња школа коју сам завршила. Психологија је сродна наука педагогији и то је нешто што ме такође привлачи.

• **Како изгледа један Ваш радни дан у школи?**

Сваки радни дан у школи је другачији. Постоје обавезе које су планиране као што су: разговори и рад са ученицима, са родитељима, свакодневна сарадња са учитељима, наставницима и директорицом, посете издвојеним одељењима школе али и оне које не планирам, када се деси нека изненадна ситуација или проблем. Свакако, сви послови усмерени су на то да се ви, ученици наше школе, уз помоћ свих нас који радимо у школи осећате лепо и безбедно.

• **Шта подразумева Ваш посао, а да то можда ученици и не знају?**

Сигурно да је ученицима мање познато да доста времена одвајамо за планирање рада, писање разних планова, извештаја и анализа, документовање свега што се ради у школи, да сарађујемо са другим установама у граду и шире, али да смо задужени и за праћење како се одвија настава и остале активности у школи. Верујем да велики део посла педагога ученицима и није видљив.

• **На који начин помажете ученицима у решавању сукоба или проблема у понашању?**

Када се проблем деси ту сам да помогнем како ономе ко је проблем изазвао тако и ономе ко се у проблему нашао, тј. жртви сукоба. Једно им је заједничко, а то је да се у сукобу нико не осећа добро. Најбитније је да се свако од нас стави у улогу оног другог или да „обује туђе ципеле“. Оно што тражим од ученика јесте искрени разговор јер је то једини начин да проблем решимо. Често се дешава да ученици не размишљају о последицама понашања, импулсивно одреагују, доста ствари сматрају игром и тек када се проблем деси схвате шта су урадили. Свакако, храбрим их и учим да је сваки проблем решив, како у школи, тако и сутра у животу.

• **Да ли сматрате да се ученици данас суочавају са више изазова него раније?**

Свакако, то је чињеница. Данас је деци доступно прегршт садржаја и информација уз помоћ телевизије, телефона, интернета, друштвених мрежа... Многи од њих се не сналазе са изазовима, па тако за последицу имамо све већи број различитих проблема у развоју, потом у учењу, различите облике насиља, зависности од интернета, видео игрица и др. Гледано из угла школе, учење је отежавајуће и неопходно је да га усклађујемо са доступним изворима информација и што више повезујемо и приближавамо свакодневном животу. Свет интернета донео је многе предности али донео је и безброј нових проблема. Због тога децу морамо учити како да се понашају и поступају у таквим ситуацијама, али и родитељима пружити помоћ у суочавању са новим изазовима.

• **Који је најлепши део Вашеј посла?**

Најлепши део посла је видети срећне и успешне ученике, задовољне родитеље и успоставити добру сарадњу са свим актерима који чине школу. Задовољство је посебно када решимо настали проблем заједничким снагама и када ученици извуку поуку из те ситуације. Осмишљавање акција, активности, секција, активности у пројекту Обогаћеног једносменског рада заједно са ученицима и још доста тога.

• **Да ли имате неки савет који бисте волели да сте добили када сте Ви били ученик?**

Мислим да сам током свог школовања имала доста добрих „педагога“ од којих сам имала прилику да учим и слушам савете. Али драгоцене од свих савета сматрам личне примере наставника. Истакла бих и подршку родитеља која је од велике и пресудне важности у данашње време. Свако дете има неки дар а наше је да му помогнемо да га препозна и развија.

• **Ако бисте могли да у школу уведете један нови предмет, који би то био?**

Према мом мишљењу предмет који би се бавио само темама васпитања добро би дошао данашњим генерацијама ученика. Наравно, овим темама бавимо се на часовима одељењског старешине, на часовима свих предмета, слободних активности, часовима у оквиру тематске наставе, на интегративним часовима, радионицама итд.

Ученице Анђела Николић и Хелена Гајић
у разговору са педагогом наше школе
Маријом Поповић

ДРУЖЕЊА И ПРОСЛАВЕ

~~~~~***~~~~~Дан школе, 2024~~~~~***~~~~~

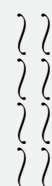
*****~~~~~Ученичке екскурзије~~~~~*****

Исцраћај у пензију помоћних радница Сјанице Јездић и Миланке Миширић

◀ Исцраћај ученице Невене Јанковић
◀ у нову школу

◀ Карневал у Трбосиљу ▶▶

~~~~~Заједничка прослава Савиндана у Доњој Бадањи~~~~~

***Прослава мајуре
ученика осмог разреда***

*****

Сјориски дан у Текеришу

Сјориски дан у Доњој Бадањи

Посета бившеј ученика у Горњој
Бадањи

За издавача: Јованка Грујичић-Милер
Организатори: Сања Радонић, Катарина Антонић
Сарадници: наставници и ученици школе
Припрема и штампа: АГС принт